

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 334/2022
08.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Продановић, адвокат из ..., против тужене Основна и средња школа са домом ученика „ББ“ ..., кога заступа Радослав Паповић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 141/21 од 10.03.2021. године, у седници одржаној 08.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 141/21 од 10.03.2021. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 1046/2019 од 30.10.2020. године, ставом првим и другим изреке поништено је решење тужене број .. од 30.08.2019. године, на основу кога је тужиљи престао радни однос код тужене са даном 31.08.2019. године и решење Школског одбора тужене број .. од 22.10.2019. године, којим је одбијена жалба тужиље и потврђено првостепено решење. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиљу врати на рад на одговарајући посао за чије обављање се захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду број .. од 01.09.2016. године. А одлучено је да ће се о трошковима одлучити коначном пресудом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 141/21 од 10.03.2021. године, укинута је делимична пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 1046/2019 од 30.10.2020. године, у делу којим је тужена обавезана да тужиљу врати на одговарајући посао за чије обављање захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду број .. од 01.10.2016. године и тужба је у том делу одбачена. Ставом другим изреке, у преосталом делу првостепена пресуда је преиначена и одбијен тужбени захтев којим је тражено да се пониште решења тужене број .. од 30.08.2019. године (на основу кога је тужиљи престао радни однос код тужене са 31.08.2019. године) и решење Школског одбора тужене број .. од 22.10.2019. године (којим је одбијена као неоснована жалба тужиље и потврђено првостепено решење),

као и захтев за враћање на рад. Ставом трећим изреке, тужила је обавезана да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати 33.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући првилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је засновала радни однос на одређено време код тужене на радном месту „управника дома ученика“ уговором о раду број .. од 01.09.2016. године, до завршетка попуњавања упражњеног радног места, са пуним радним временом, почев од 01.09.2016. године. На основу тог уговора код тужене је радила у школској години 2016/2017, 2017/2018 и 2018/2019, у континуитету, до престанка радног односа по побијаном решењу број: .. од 30.08.2019. године. Тим решењем ставом првим је наведено да је ВВ дипломирани правник запослен на неодређено време на радном месту секретара школе, распоређен на радном месту „управника дома ученика“ које одговара његовој стручној спреми и радним способносима са пуним радним временом; док је ставом другим наведеног решења констатовано да је запослени обавезан да радно место на које је распоређен ступи 01.09.2019. године. Ставом трећим решења констатовано је да приговор против овог решења не задржава његово извршење. Истовремено је решењем број: .. од 30.08.2019. године, на радном месту „управник дома ученика“ тужили престао радни однос код туженог са 31.08.2019. године, због истека уговора о раду. У образложењу тог решења је наведено да је тужила засновала радни однос на пословима и радним задацима „управника дома ученика“ на одређено време, до завршетка процеса попуњавања упражњеног радног места и да пошто је истекао рок за који је заснован радни однос, попуњавањем радног места „управника дома ученика“, решено је као у диспозитиву. Против наведеног решења тужила је благовремено изјавила жалбу, која је побијаним решењем број .. од 22.10.2019. године, одбијена и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке тог решења констатовано је да је решење Школског одобра коначно. Благовременом тужбом тужила је захтевала оцену законитости решења .. од 30.08.2019. године, којим јој је престао радни однос код тужене са 31.08.2019. године, због истека уговора, и решења о одбијању жалбе број .. од 22.10.2019. године; и враћање на одговарајући посао за чије обављање се захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени и уговором о раду број .. од 01.09.2016. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд закључује да је захтев тужиле основан и поништава решења тужене којим је тужили престао радни однос сматрајући да у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 155. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања, за пријем у радни однос без конкурса, нити су били остварени услови за преузимање запосленог; па тужили није могао престати радни однос без претходног објављивања конкурса за попуњавање упражњеног радног места „управник дома ученика“, на коме би тужила имала право равноправног учествовања.

Другостепени суд је укинио првостепену пресуду у делу којим је тужена обавезана да тужиљу врати на одговарајући посао за чије обављање се захтева исти степен стручне спреме утврђен уговором о раду број .. од 01.09.2016. године и у том делу тужбу тужиље одбацио. У преосталом делу преиначио је делимичну првостепену пресуду и одбио тужбени захтев којим је тражено да се као незаконито поништи решење тужене број .. од 30.08.2019. године на основу кога је тужиљи престао радни однос са 31.08.2019. године и решење Школског одбора тужене број .. од 22.10.2019. године, којим је одбијена жалба тужиље и потврђено првостепено решење, као и захтев за враћање на рад. Другостепени суд је за своју одлуку дао разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни суд.

Наиме, предмет тражене правне заштите у овој парници из радног односа је оцена законитости решења о престанку радног односа и решења којим је одбијена жалба изјављена против тог првостепеног решења, као и захтев тужиље за враћање на рад. Имајући то у виду у овом поступку се не може испитивати законитост премештаја запосленог на неодређено време са послова секретара на послове упражњеног радног места „управник дома ученика“, јер то у овом ни у неком другом поступку није тражено. Па како је одлука о отказу уговора о раду тужиљи, правна последица одлуке послодавца о попуњавању упражњеног радног места премештајем запосленог са једних на друге послове (која је правноснажна јер није побијана ни у овом ни у другом судском поступку), неосновано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права. Наиме, тужиља је код туженог била запослена на одређено време на радном месту „управник дома ученика“ до завршетка процеса попуњавања упражњеног радног места, које је завршено премештајем радника запосленог на неодређено време са послова „секретар школе“ на послове „управник дома ученика“ чиме је настао услов за доношење решења о отказу уговора о раду тужиљи, па је побијаном другостепеном пресудом правилно оцењено да је тужиљи радни однос законито престао. Следом наведеног није основан ни захтев тужиље за враћање на рад.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане другостепене пресуде, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић